

forsyninger er ringere end tidligere. I Betragtning af dette Forholds samfundsmæssige Betydning maa det anses for rigtigt, at man inden for Statsskovbruget saavel med Hensyn til Foryngelse af gamle Løvtræbevoksninger som med Hensyn til Forstærkelse af Tyndingshugsten er gaaet langsommere frem end inden for det private Skovbrug.

Den foreliggende Situation er da karakteriseret ved, at Statsskovene ved Realisering af de endnu i betydelig Udstrækning foreliggende, gamle, lidet produktive Bevoksninger og ved forstærket Tyndingshugst i andre Bevoksninger for et Aar eller to vil være i Stand til at fordoble Brændehugsten, uden at dette vil fremkalde nogen mærkbar Føringelse af Skovenes produktive Evne. Fra de private Skove kan der ligeledes, om galt skal være, for et Aar eller to fremskaffes stærkt forøgede Brændemængder, men det vil kræve Hugst af Bevoksninger, som endnu har fuld Grokraft, og det vil derfor gennem en lang Aarrække ud i Fremtiden foraarsage en mærkbar Nedsættelse af Produktiviteten. Det maa da overvejes, om den øjeblikkelige samfundsmæssige Nytte, som kan opnaas ved forstærket Hugst i de private Skove, opvejer det samfundsmæssige Tab ved Føringelse af de produktive Muligheder. En Udnyttelse af Statsskovenes svagt producerende Reserveforraad vil derimod ikke føre noget større Tab med sig, men blot have den uundgaelige Konsekvens, at Reserverne forsvinder, det vil sige anvendes som tiltænkt.

Statistisk Materiale til talmæssig Dokumentation af det her fremførte haves ikke til Raadighed. Til omtrentlig Illustrering af Forholdene kan de staaende Vedforraad i Statsskovene — bortset fra Hede- og Klitplantager — efter et groft Skøn anslaaes til gennemsnitlig ca. 240 m³ pr. ha mod i de private Skove ca. 200 m³.

Saavel inden for Statsskovbruget som inden for det private Skovbrug haves enkelte Distrikter, hvis Forhold afviger betydeligt fra Gennemsnittet. Ved Iværksættelse af ekstraordinære Hugstforanstaltninger vil det for Statsskovenes Vedkommende være rimeligt og for de private Skoves Vedkommende absolut nødvendigt at foretage en Individualisering. Sker dette ikke, vil den øjeblikkelige samfundsmæssige Nytte, som vindes ved ekstraordinær Hugst, uundgaeligt blive efterfulgt af store samfundsmæssige Tab. Det moderne Skovbrug har saa gode Midler i Hænde til skønsvis Taksering af Tilvækstmuligheder og Hugstmuligheder, at det ikke vil volde uoverkommelige administrative Vanskeligheder at iværksætte en saadan individuel Paaligning.

De samme Forhold, som gjorde det indlysende, at den i 1917, 1918 og 1919 iværksatte Merhugst repræsenterede en Formueomlægning, som ikke efter den gældende Skatte-lovgivning kunde gøres til Genstand for Indkomstbeskatning af nogen Art, maa ogsaa gøre det indlysende, at Formueomlægning ved Merhugster iværksat i 1940 eller senere ikke kan lignede som skattepligtig Indkomst. Hertil kommer imidlertid nogle skærpende Momenter af ikke blot privatøkonomisk, men ogsaa af samfundøkonomisk Betydning. Der forelaa ingen tvingende Grund til at søge de i 1917, 1918 og 1919 frigjorte Kapitalværdier bevaret til senere Reinvestering i Skovbruget. Det private Skovbrug arbejdede endvidere ikke i større Omfang med laante Midler, som det kunde være ønskeligt eller paakrævet at indfri med de frigjorte Kapitalmidler. I den nu foreliggende Situation er det derimod som allerede foran fremført stærkt paakrævet, at de til Afhjælpning af midlertidige samfundsmæssige Ulemper frigjorte Formueværdier bevares intakt, det være sig af Indkomstbeskatning eller af Privatforbrug, med snarest mulig Reinvestering i Skovbruget for Øje. Endvidere arbejder det private Skovbrug i Nutiden i betydelig Udstrækning med laante Midler (saavel Kreditforeningslaan som Banklaan, Sparekasselaan og private Laan). Laangiveren kan med Rette forvente, at al Kapitalfrigørelse, som vil foranledige en Føringelse af den fremtidige Udbytteafkastning, ubeskaaret af Indkomstbeskatning anvendes til Nedbringelse af Laanene. Herved vil ogsaa Skovejerne vinde den Fordel, at de i en kommende Genopbygningsperiode faar en tilsvarende mindre Rente-ydelse at svare til.

For selve Skovdriftens Økonomi saavel som for Landets Forsyning med Træ til industrielt Brug er det af den største Betydning, at der ved al Hugst foretages en omhyggelig Sortering mellem Gavntræ og Brænde. Til mange vigtige Anvendelsesøjemed kan Gavntræ af Bøg, Eg og Ask kun udsorteres af vinterfældede Træer. Ved Sommerskovning i Løvtræ vil det derfor blive nødvendigt at aflægge betydelige Gavntræmængder som Brænde, med et tilsvarende Tab for Skovejeren. Situationen kan kræve, at man paatager sig et saadant Tab, men det maa da anses for ret og billigt, at det bæres af Samfundet i dets Helhed derved, at de forøgede Brændemængder af Løvtræ, som det findes paakrævet at skaffe frem til Brug allerede i Vinteren 1940—41, fortrinsvis søges fremskaffet fra Statsskovene, medens ekstraordinære Hugster i de private Skove først kræves